

Vil fegin frætta meira

Er tað onkur, ið veit okkurt áhugavert um henda seinasta túrin hjá Bliki, ella hevur onkrar myndir av áhuga - ella okkurt annað, so er høvundurin sera áhugaður at frætta. Til ber at venda sær til Sosialin, 11820 lok 14 ella at venda sær beinleiðis til Hans Jørgensen, 32318

Allar myndirnar eru tiknar av fólki, sum vóru við Bliki. Myndagóðskan er ikki so góð, men myndirnar tala kortini fyri seg, og tær eru søguligar. Hetta eru seinastu myndirnar, tiknar eru av Bliki

»Blikur« hjá Skipafelag Føroya, stutt áðrenn hann sakk í Grønlandi í 1963

Hans Jørgensen skivur

Hósdagin, 11. juli 1963 lá fyrsti »Blikur« hjá Skipafelagnum við Havnar kei og gjørdi klárt at fara til Grønlands við útróðrarmonnum. Útróðrarbátarnir vórðu hivaðir umborð og settir á dekkið, har teir vórðu væl og virðiliga surraðir.

Tá lagt varð frá landi fyrrapartin, høvdu 60 útróðrarmenn funnið seg til rættis í aftaru yvirlastini. Koyggjur vórðu settar upp í smáum býlingum, triggjar undir- og triggjar yvirkoyggjur.

Manningin var 16 mans. Harafrat var Niels Winther Poulsen, sum tá var landsstýrismaður og Eyðun

Blikur sakk undan landnámsmonnum

Tann 24. juli 1963 sakk fyrsti Blikur hjá Skipafelagnum Føroyar á veg úr Føroyingahavnini til búðplássini hjá føroysku útróðrarmonnum. Hans Jørgensen, lærari úr Miðvági, sum skuldi til Grønlands at rógva út, var við Bliki henda seinasta og minniliga túrin

Thomassen í Sørvági, sum júst hevði tikið skiparapróg og skuldi nakað seinkaður til sitt bátalag í Borgshavn. Tilsamans vóru sostatt 78 fólk við »Bliki« hesa minniliga ferð yvir um hav til Grønlands.

Hugnaligur túrur
Málið var Eggersø á Kappanum. Har skuldi m.a. eg

rógva út saman við teimum hjá Birtu-Tummas Jacobi: John, Arnold, sum báðir eru farnir í bestu árum, Andreasi, Kristiani og Karl. Afturat brøðrunum vóru eisini Henry hjá Bernhardi, sáli, Albert í Gerðinum, Aksal Niqlassen allir úr Miðvági og Jóannes Henriksen, búsitandi í Sandavági. Eg skuldi vera kokkur.

Túrin yvir til Grønlands var góður. Veðrið var av tí fagraasta allan vegin yvir eftir. Tað var ónatúrliga spennandi, og eitt sindur løgið at fara avstað. Nógvir javnaldrar mínir vóru við, og fleiri av vinmonnum mínum, millum aðrar Jóannes bróðir, Mannbjørn og Sjørður hjá Áar-Dánjali. Teir skuldu eisini yvir at

rógva út men við øðrum bátalag.

Vit høvdu tað sera hugnaligt umborð.

Ein fuglfirðingur, tey kallaðu Mussi, beiggi hansara og ein nólsoyingur vóru óførir tónleikarar. Hesir fingi lív í felagssangin, og nógv varð sungið. Serstakliga sjómansvisurnar rungdu í lastini, men Føroya

fólks var eisini frammi, meira enn so.

Kortini vóru frammi og telvað varð óført á ferðini.

Møti var eisini umborð, og tá vóru tað eisini nevndu musikkarar, ið stóðu fyrir tí tónleikaliga.

Onkur hevði fullan sekk av turrum seiði við. Tað sótu vit so og telgdu og ótu aftur við góðum spiki.

Bakborðsbátur

Ein av gummibátunum. Blikur flýtur framvegis

